

L'ACTUALITAT DEL BAIX MONTSENY

Director
Josep Lluís Eras

Publicitat
Laia Castells

Àrees
Sant Celoni i Cultura: Laia Castells. **Baix Montseny, Esports i Opinió:** Josep Lluís Eras i Marian Oriol.

Redacció i Publicitat
Apartat de Correus, 106
08470 Sant Celoni

Correu electrònic
redaccio@actualitat.info
publicitat@actualitat.info

Telèfon
657 631 699

Edita
Ametista CI SCP

Impressió
Imprintsa

Tirada
1.700 exemplars

Dipòsit legal
B.34648-2006

EDITORIAL

Fiscalitat en temps de vaques flaques

El darrer trimestre d'any esdevé per als ajuntaments l'hora del debat de la fiscalitat per a l'exercici següent. Es tracta d'aprovar les taxes i impostos. En el primer cas, el de les taxes, es tracta de repartir entre els ciutadans els costos de serveis que presta l'administració com ara el clavegueram, la recollida d'escombraries o el subministrament d'aigua. En el cas dels impostos, és la via que als consistoris els queda per intentar recaptar, a través del dinamisme de l'activitat econòmica, una quantitat de diners que faci més passable el pobre finançament que reben de les instàncies superiors.

En temps de vaques flaques els ajuntaments han de tendir a ajustar les taxes i analitzar què fer amb les polítiques impositives. Una major pressió pot millorar els seus ingressos en temps difícils però a la vegada pot suposar una contribució més a posar fre a l'activitat econòmica. Dit d'una

altra manera, un increment desmesurat en determinats impostos no sempre significa uns majors ingressos ja que pot frenar fins i tot que es tiri endavant un projecte.

CiU i PSC de Sant Celoni han fet un exercici per posar el seu granet de sorra. La CUP té raó en el fins quan diu que la crisi supera de lluny el marc local, però convergents i socialistes també quan 'pensen globalment i actuen localment' en acordar unes polítiques de fiscalitat que no escanyin als ciutadans ni deixen eixutes les arques municipals per poder prestar els serveis que se li demanen. Té raó la CUP que una de les claus és la bona gestió dels recursos. Però també és cert que Sant Celoni no pot deixar a zero les despeses de protocol perquè tots voldrem rebre com cal, per exemple, a les patinadores del CP Sant Celoni quan guanyin, que de ben segur guanyaran, el segon mundial a la Xina.

Sigui com sigui, la decisió de l'Ajuntament de Sant Celoni, com molts altres del Baix Montseny de no pressionar els ciutadans per sobre de l'IPC, contrasta amb la decisió de l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor de posar en actiu la taxa d'una Ordenança que, per molt que fos aprovada fa anys, mai no s'havia aplicat. En primer lloc perquè s'aplica en el moment econòmic que s'aplica. En segon lloc perquè és obsoleta i la tendència de la majoria dels ajuntaments no és tan sols de no aplicar-la sino de derogar-la.

Però també pels dubtes que genera sobre com s'ha aplicat i amb quins criteris. No cal oblidar que és una taxa i que, per tant, els ingressos per ella no poden superar el cost de la prestació que fa l'Ajuntament. Quina és la partida pressupostària específica de Sant Pere per arreglar les voreres pel pas dels vehicles?

BÚSTIA

Unitat política davant la crisi

Després d'un món d'informació que ens arriba a diari per molts dels mitjans de comunicació, on la paraula crisi, és el mot més emprat no solament pels nostres polítics, sinó pels ciutadans i ciutadanes que veuen que dia a dia, el seu poder adquisitiu disminueix, que la seva situació laboral empitjora o la veuen en perill, o que passen directament a les llistes de l'atur. Trobo lloable l'actitud dels nostres polítics, que fan unitat davant la crisi, i que des de les seves responsabilitats, i des dels càrrecs ja sigui a nivell local, autonòmic i estatal reaccionen amb mesures per poder pal·liar els efectes d'una situació econòmica difícil, complexa, i fins, i tot desconeguda, per molts especialistes en temes econòmics. Tots a una, és el que demanem els ciutadans. La crisi no sap de color polític, però sí sap a que afectarà més als que menys tenen, o a aquells que l'únic patrimoni que disposen és la seva feina i una vivenda hipotecada on cada mes se li puja, i a dures penes arriben a finals de mes.

Aquesta setmana hem viscut unitat política davant la crisi a tots els nivells. Plens extraordinaris convocats en ajuntaments com el de Sant Celoni que des de la seva modèstia i realitat més propera volen implantar mesures per minimitzar alguns dels efectes de la crisi, com és el cas de l'aposta per la formació i incentivar mesures dinamitzadores en l'economia local per poder incidir en la reinserció laboral de persones

aturades, que creix al municipi de forma sorprenent, situant-se en un dels que té la taxa d'atur més alta del Vallès Oriental, quasi un 14%, molt per sobre de la mitjana comarcal.

Unitat política al Congrés dels Diputats, on fins i tot, aquells que no volen aprovar els comptes del 2009, PP, CiU i ERC han votat els decrets presentats pel Govern de mesures de suport al sistema financer, mesures com la creació del fons d'actius catalogats "de màxima qualitat" per garantir la financiació a empreses i ciutadans.

Veiem com els nostres polítics comencen a tenir seny, i es posen d'acord davant de situacions que afecten al conjunt de la ciutadania. Estic satisfeta, i crec que molts estareu amb mi, ja que els nostres representants polítics comencen a entendre que ha d'intervenir, que la seva responsabilitat és intentar trobar respostes, mesures que aturin la crisi, i que facin que els seus efectes siguin els menys possibles(...)

La crisi no coneix de partidismes, i la unitat política és fonamental per fer front a situacions difícils

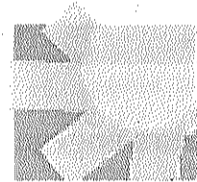
com l'actual (...). Com sempre, l'esquerra és la que es troba molt més preocupada, això no vol dir que la dreta no ho estigui, però els interessos són molt diferents. Mentre que els primers es preocupen dels seus ciutadans, de com molta gent no arriba a finals de mes, de com les necessitats socials creixen, de com la percepció d'inseguretat personal afecta a la seva ciutadania producte de l'especulació financera i econòmica dels poderosos, els altres sí estan preocupats, però perquè els seus lobbies econòmics perden pes, i per tant ells també.

Sigui com sigui, la ciutadania demanem als nostres poders públics, als nostres representants, accions per poder fer més fàcil el pas d'una crisi que com sempre afectarà als més desprotegits. I ja som conscients que poques d'aquestes accions podran aturar un cicle global que des de les administracions locals, o fins tot, autonòmiques poden fer res. Però sí hem de demanar que estiguin preparades per poder accionar davant els efectes, i donar respostes i ajudes als més perjudicats, que som com sempre els ciutadans i ciutadanes de carrer. I per aquesta raó, trobo lloable les accions que venen realitzant els governs Central i de la Generalitat, i alguns grups municipals, com és el cas del grup socialista de Sant Celoni, que des de l'esquerra, planten cara al problema i busquen solucions, mentre que d'altres callen, esperen fins moure fitxa, o simplement critiquen.

Conxita Martínez
Sant Celoni

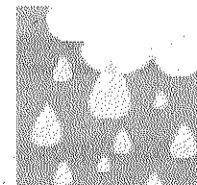
ELS NOMS

Francesc Deulofeu
Alcalde de Sant Celoni



El Ple de dimecres de Sant Celoni va superar la prova del cotó de la capacitat que tenen els nostres representants polítics d'arribar a acords quan es tracta de temes importants per al poble. Francesc Deulofeu ha buscat el consens davant les propostes dels socialistes i, si més no, els ciutadans no tenen la imatge d'uns polítics que es barallen mentre les coses van mal dades.

Montserrat Vinyets
CUP de Sant Celoni

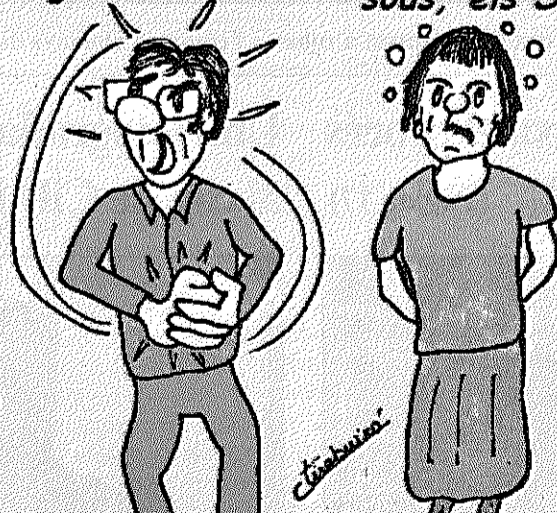


Montserrat Vinyets va ser molt valenta fent un discurs on, en alguns punts, tocava el moll de l'os de les causes estructurals de l'actual crisi. Però va cometre l'error de no repassar abans un text que s'havia de llegir en un Ple municipal i que tenia aportacions i expressions que, de ben segur, no havien sortit de la seva ploma.

L'ACUDIT, per Tirabuixó

Doncs,
jo no em penso
congelar els ous!

Els regidors es
congelaran els
sous, els SOUS!



Mesures contra la crisi als
Ajuntaments del Baix Montseny!

llobateres.blogspot.com